

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОЮ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В ІНОЗЕМІ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINE NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIV. Ч. 293. Джерзі Сіті, Н. Дж., середа, 16-го грудня, 1936.

VOL. XLIV.

No. 293. Jersey City, N. J., Wednesday, December 16, 1936. THREE CENTS

ЕЛЕКТОРИ ПОТВЕРДЖУЮТЬ ВИСЛІД ВИБОРІВ

ВАШІНГТОН. — Так звані президентські електори зібралися в понеділок, 14-го грудня, в 48 стейтах, щоб підтвердити вислід виборів.

Кожна стейтова група виголовила й підписала 6 окремих сертифікатів голосування. Два з тих сертифікатів будуть вислані до секретаря стейту, два до секретаря стейту Злучених Держав, один до президента федерального сенату, а один до федерального судді округу, в котрім зібралися електори.

Обчислення всіх голосів, стверджених цими електорами, показують, що президент Рузвельт дістав 27 мільйонів 752 тисячі 309 голосів, Ландон 16 мільйонів 682 тисячі 524 голоси, а інші 1 мільйон 379 тисяч 565 голосів. Отже плуральність Рузвельта виносить 11 мільйонів 69 тисяч 785 голосів.

Президент Рузвельт і віцепрезидент Гарнер будуть уважатися офіційно вибраними від полудня 6-го січня 1937-го року. В той час вперше збереться новий конгрес. Тоді урядовці конгресу відкриють письма електорів і потвердять вибір.

Щодо „менших“ партій, то голоси на уряд президента випали так: Лемке, кандидат „Партії Злуки“, дістав 892,793 голоси; соціаліст Томас 187,342; комуніст Бровдер 80,096, прогібістичні Колвін 37,609; Айкен, кандидат Соціалістично-Робітничої Партії, 12,793; розбитих або уневажнених голосів було 168,911.

РОЗКРИВАЮТЬ ВИБОРЧІ НАДУЖИТТЯ

КЕЙП МЕЙ КОРТ ГВЗ (Н. Дж.). — У місцевім окружнім суді ведеться слідство в справі останніх стейтових виборів. Працюючи в околицях „таборів цивільної консервації“ люди зізнали під присягою, що при останніх виборах плачено виборцям гроші за те, щоб вони голосували на Республіканську Партію. „Казали, що за голос плачено по 2 долари. Деякі свідки звязували з перекупством не тільки політичні організації, але й деяких активних урядників.“

Один свідок заявив, що він дістав два долари за голос на стейтового сенатора та що він справді голосував так, як обіцяв. Однак щодо вибору президента, то він голосував на Рузвельта.

ВІДГОМІН ЕСПАНСЬКОЇ ГОРОЖАНСЬКОЇ ВІЙНИ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК. — Залога еспанського корабля „Навемар“ відмовилася їхати з кораблем назад до Еспанії, бо, мовляв, корабель може легко потрапити в руки повстанців. На домагання власників корабля федеральний уряд приказав морякам віддати корабель власникам, себто зійти з корабля. Залога не захотіла сповнити цього приказу й власники рішилися домагатися помочі від американського суду.

ЦІНИ ЗБИЖЖА РОСТУТЬ

ШКАГО. — На вістку, що Німеччина має поважний недобір припасів збіжжя, піднялися ціни збіжжя до небувалої висоти.

У понеділок пшениця підскочила на місцевій біржі до такої висоти, на якій вона ще не стояла за останніх 7 літ. Бушель пшениці коштував 1 долар і 35 центів.

ЗА ПОВЕРНЕННЯ МОРСЬКИХ БЕРЕГІВ СУСПІЛЬНОСТІ

ВАШІНГТОН. — Американський Союз для Прервації Морських Побереж рішив на своїх річних зборах підняти публично питання, чи морські побережжя належать до громадянства, чи може їх використовувати для зисків приватні люди. Союз постановив віднести до поодиноких стейтів з закликом обмежити приватний монопол у цій ділянці.

ЖЕРТВА ПРОФЕСИ

ПІТСБург (Па.). — У Загальнім Горожанським Шпиталі помер від затроєння крові д-р Лейден Вилсон, 48-літній лікар з Нью Кенсінгтон. Минувлої п'ятниці він витягав при помочі лікарського ножика цвях зіпід нігтю одному пацієнтові. Пацієнт від болю кинувся, рився рукою лікаря, а цей задраснув ножиком великий палець лівої руки. Лікар обв'язав рану, але більше нею не журився. В суботу ввечері він сказав до своєї матері: „Дивись на палець! Здається, буду мати з ним клопіт!“ У понеділок пішов до банку, заплатив рату на забезпечення й пішов до шпиталю. За той час затроєння крові розвинулося до того, що він помер підчас операції в понеділок ввечері.

ЗРІСТ СМЕРТНОСТІ ВІД РАКА

НЮ ЙОРК. — У своїм публічному заклику до мешканців краю в справі допомоги для своєї роботи Американське Товариство для Боротьби проти Рака каже, що в 1935-тім році число смертей від рака знов зросло. Померли в тім році в Злучених Державах 153,000 осіб.

НА ШО ЗДАЛИСЯ ЗАЛОЗИ?

Лікарі в місті Омага, Небраска, розслідують винну залозу на людське тіло на 14-літнім Джані Фергасоні, що народився без деяких залоз внутрішніх виділень. Показується, що температура тіла цього хлопця підноситься й опадає відповідно до температури оточуючого його повітря, тоді як температура нормальної людини, що має всі залози здорової, остається все на тім самім рівні, як довго людина здорова.

ЗАБУВ, ДЕ ЗАКОПАВ ГРОШІ.

У місцевості Герисбург, Па., ще 1926 р. фермер Вільям Фелті був закопав у бляшанці на своїй фермі десь так від 5 до 6 тисяч доларів і опісля забув, де саме закопав бляшанку. Копає він у різних місцях і якіні такі віднайшов бляшанку з грішми, в якій паперові банкноти майже перетіли. Оті залишки струпилих та перегнаних банкнотів вислав Фелті до державної скарбниці, щоб там оцінили їх вартість.

ТОНА ВУГЛЯ ПО 25 ЦЕНТІВ.

В містечку Кестор в Алберті (Канада) можна купити тону вугля за 25 центів, але під умовою, що покупець підіє до копальні вугля, тільки мала від містечка і сам собі накопає вугля. Ну, а таке саме вугля в місті Едмонтоні продають по чотири долари і 25 центів. Кажуть, що робота в копальні біля містечка Кестор аж гуде. Виходить, що аби тільки робота, то руки знайдуться.

ЗАВОДЯТЬ ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ДІВЧАТ СЕРЕДНІХ ШКІЛ.

Веручи собі примір із приватних середніх шкіл у приватній, торонтоській міській середній школі, одна за одною, заводять для учениць однострої. Ті однострої складаються переважно з гранатової короткої суконки, білої морячкової блязкої або туніки й чорних панчіх. Міністер освіти в Олдері, Мексартур, апробує однострої для дівчат, але радить, щоб суконки сягали по коліна, а не вище, як це заведено у приватних школах.

МАНІТОБА ЗАРОБИЛА НА ГОРІВЦІ \$1,293,287.

Лікерна державна комісія Манітоби проголосила, що за 12 місяців, які скінчилися прикінці квітня ц. р., комісія на чисто заробила \$1,293,287. Минулого року, за той самий час чистий дохід лікерної комісії виносив \$1,086,027. З того виликає, що прихід з лікерів в останнім році був \$200,000 більший ніж у попереднім році. Далі комісія оповістила, що в останнім році в Манітобі видала 58,965 дозволів купити.

В ЯПОНІ ПРИРОСЛО ЗА РІК МІЛІОН ДУШ.

З Токіо, Японія, доносять, що від жовтня 1935 року до жовтня 1936 в Японії приросло один мільйон душ населення. В самім Токіо живе шість мільйонів душ. У властивій Японії живе понад 70 мільйонів людей, а в японських поселеннях 30 мільйонів, разом 100 мільйонів населення.

ЗАМОРДУВАЛИ ВІДОМУ БОЛЬШЕВИЧКУ.

В містечку Мелекі над Волгою невідомо справинили скритого вбивцю відому большевичку М. Проніну. В советських кругах це викликало велике здивування, бо Проніна на останньому конгресі Советів грала одну з найпередовіших ролей і належала навіть до комісії, що вироблювала плян нової конституції. Головний прокуратор Вищиський дав приказ „перевернути все камінія, а знайти справників“.

ВБИВ ГУСКУ І КОЛІБРА.

З Вільямс Лей, в Брітші Колумбії, застрілив один ловець гуску і разом з нею малесеньку пташечку, звану колібром, що їхала на гусці. Птахолюбці пояснюють, що це одиникий подібний випадок того роду. Вони кажуть, що колібри звичайно їздять на диких гусах, бож самі вони дуже маленькі. Та часто, коли гуску поцілить набій і вона починає падати, колібри на той час злітають і втікають із свого „розбитого корабля“. Колібри — це найменші пташечки. Часто їх можна побачити влітку біля чашок квіток, як вони наче метелики страшенно скоро тріпочуть крильцями та встромлюють свої довгенькі дзьобчики в середину квіток, шукаючи там поживи. По англійському їх називають „гомінг бірдз“, тобто „бродячі пташки“.

АНГЛІКАНИ ДУМАЮТЬ ПРО ЗМІНУ НАЗВИ СВОЄЇ ЦЕРКВИ.

У Вінніпегу відбувся синод англійської держави дієцесії Землі Руперта. Між іншими справами було додучене на синоді питання зміни імені церкви. Не хто інший, а архієпископ Гардінг підніс думку, щоб англійська церква, принала імя „Епископальної Церкви Канади“. При теперішній назві членство церкви неможе обмежуватися до самих англійців, а якби вона прийняла запропоновану назву, то могла б відноситися до мешканців Канади. Проект архієпископа Гардінга передано до обміркування спеціальній комісії. Синод рішив звернутися до манітобського уряду з домаганням запровадження науки релігії в школах, щоб припинити поширювання комунізму.

ПОВІСІВСЯ, НЕ ЧЕКАЮЧИ НА ЗАСУД.

На днях відбулась у Вінніпегу перед судом присяжних карна розправа за збройний напад на банк проти Алекса Гарболінського, Вурча і Баха. Двох перших з них суд присяжних узяв винними, а третій, який суддя залишив їх покинути в поліційній в'язниці аж до проголошення присуду. Коли осуджених бандитів відвели на поліцію, Гарболінський зайшов до виходу. Якійсь час після того один з поліційців увійшов за ним і побачив там зависаюче мертве тіло Гарболінського, який, не чекаючи на проголошення кари, наложив на себе руку. Гарболінський був відомим вінніпегський поліцій з численних крадіжів. Він уже перед тим довгий час за крадіж сидів по тюрмах.

45,000 АНГЛІЙЦІВ НЕ ЗНАЮТЬ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.

Один англійський соціолог ствердив, що в усьому світі живе 45,000 людей, які не вміють говорити по англійськи і не розуміють англійської мови, хоч вони англійці. Не є це уроженці британських колоній, а люди, що народилися в Англії і пізніше висмігрували та втратили всякий зв'язок із своєю рідною англійською мовою.

ОГРАБИВ БАНК ПРИ ПОМОЦІ МАШИНОК ВІД ОЛІВЦІВ.

Машинкою від застругування олівців налякав А. Моро з Кардінал, Ман., урядовців Роял Бенк оф Канада коло Стакердів в Ст. Боніфес, так що вони не мали відваги перешкодити йому в ограбленні банку і дозволили йому втекти. Та Моро не втік далеко, бо поліція вислала через радіо його опис з зазивом, щоб його зловити, і кілька хвиля пізніше зловлено його, як перездив автомобілем по мості Прованшер до Вінніпегу. Коли в суді прочитано обвинувачення, що він допустився „збройного грабунку“, Моро викликав сміх, доказуючи, що машинка до застругування олівців не є жадна зброя. Однак, як признав себе винуватим звичайного крадіж, Укра в банку 469 доларів і, ясна річ, що не мав коли ані цента з того десь пустити.

ПЕРША „СВЯЩЕНИЦЯ“ ЗЛУЧЕНОЇ ЦЕРКВИ КАНАДИ.

В Мус Джью, Саск., відбулася ординація (висвячення) першої жінки до священної служби в Злученій Церкві Канади. Ординовано Лідію Гучі в присутності великого числа людей у церкві св. Андрія. П'яна Гучі була довгий час помічницею пастора церкви св. Андрія. Ординація відбулася при участі більшого числа достойників Злученої Церкви Канади з різних частей Саскачевану.

П'яна Гучі була першою жінкою в Канаді, що записалася на теологічний курс і скінчила його в коледжі св. Андрія в Саскатуні. Хоч церковні правила забороняли ординувати її, вона виконувала церковні обов'язки такі, як провадження богослужень, проповіді, навчання молоді і т. п. Насамперед вона працювала в Вергін серед українців та духоборів, потім у Вава, а далі в Келвінгатон.

ВИРІБ АНГЛІЙСЬКОЇ ЗБРОЇ В КАНАДІ.

В англійським парламенті в часі дебат над справою збройних сил Англії робітничий посол Клемент Атлі піддав думку, щоб Англія почала продукувати зброю на території Канади. Він говорив, що з огляду на географічне положення Англії фабрики зброї були би вразі війни наразуювані на напади з повітря. Через те було добре, якби бодай якусь частку амуніції для Англії виробляли в Канаді. Послови Атлі відповідав прем'єр Болдвін, який висловив надію, що Англія в короткім часі поробить заводи для виробу амуніції в Канаді.

ФРАНКФУРТЕР ДІСТАВ 18 ЛІТ

ХУР (Швайцарія). — Давид Франкфуртер, 27-літній син югославського рабіна, який у лютім ц. р. застрілив у Швайцарії одного з гітлерівських провідників, Густльофа, дістав за свій учинок 18 літ тюрми. Франкфуртер застрілив Густльофа ніби з шисти за те, що гітлерівці переслідують жидів у Німеччині. Жиди по цілому світі старалися втворити прихильну опінію для Франкфуртера, щоб його увільнити так як у Парижі у своїм часі увільнили Шварцбарта за замордування Петлюри. Але у Швайцарії це не вдалося.

НІМЦІ ЗАДОВОЛЕНІ З ЗАСУДУ.

БЕРЛІН. — Уся німецька преса, яка з великим зацікавленням слідила за розпрравою проти Франкфуртера, висказала своє здоволення з приводу засуду, кажучи, що серед швайцарських відносин це досить тяжка кара. Але німці не вважають цього випадку скінченим. Вони заповідають, що слідство будуть провадити самі, на власну руку, щоб викрити усіх тих людей, що стояли за Франкфуртера. На думку німецької преси Франкфуртер не робив це з власної тільки волі. Він був інструментом якихсь темних скритих сил.

ПРОТИХРИСТІАНСЬКИЙ РУХ У НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН. — В останніх місяцях у Німеччині, серед гітлерівських кругів, став заметний рух, який заперечує християнство й шукає якогось поганства. Проти цього руху виступає у першій мірі духовенство, що його піддержують у першій мірі селяни. Цей рух деколи прибирає такі грізні форми, що викликає обаву релігійної війни. На днях Гітлер вмішався до цієї справи й перестеріг крайніх провідників своєї партії, щоб вони не виступали проти християнства, ро в програмі націонал-соціалістичної партії є точка, що каже піддержувати позитивне християнство.

ПРИРЕЧЕННЯ НОВОГО КОРОЛЯ.

ЛОНДОН. — Новий англійський король Юрій VI. післяв до парламенту своє писемне приречення, що буде шанувати честь своєї імперії та дбати про щастя і добробут своїх підданих. У тому приреченні король підчеркує, що свої обов'язки, які спали на нього в досить напруженім часі, він буде виконувати „з поміччю Бога і при співпраці своєї дорогої жінки“. Англійська опінія чимраз більше скупчується біля нового короля, забуваючи поведі Едварда.

МОСКВА ЛЮТИТЬСЯ, ШО КОНТРОЛЮЮТЬ ІІ КОРАБЛІ.

МОСКВА. — Советська преса висказує велику лют на адресу еспанських революціонерів, що вони силою спійнюють советські кораблі в поближжі берегів Еспанії й контролюють їх, чи нема на них зброї або амуніції, призначеної для лівих у Мадриді. Советська преса називає це „морським розбійництвом“ та погрожує, що для охорони советських кораблів вийдуть на Середземне море советські підводні судна.

ІТАЛІЙЦІ ПРОТИ ПЛЕБІСЦИТУ В ЕСПАНІІ.

РИМ. — Італійська преса висказалася проти плебісциту в Еспанії, а то тому, що з огляду на горожанську війну, яка шалє чині на еспанських територіях, такого плебісциту не можна буде справедливо перевести. Супроти цього, так заповідає італійська преса, еспанські революціонери мусять продовжати війну аж до повної перемоги.

ПРОТИ ТАКОГО ПЛЕБІСЦИТУ ВИСТУПАЮТЬ ТАКОЖ ЛІВІ.

МАДРИД. — Лівий уряд в Мадриді висказався також проти прононованого плебісциту, а то тому, бо він думає, що його положення на фронті в останніх тяжких змінах настільки, що ліві війська мають нарівні з революційними військами однакові шанси виграти. А це в Еспанії вистарчить, щоб продовжати війну.

НОВІ АТАКИ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

МАДРИД. — Революційні війська ген. Франка, після кількадечної перерви, розпочали знов атакувати позиції лівих. У першому наступі ліві їх відбили. Дехто предсказує, що команда революційних військ гуртує свої сили, щоб зробити ще один загальний наступ на столицю і після того, коли цей наступ не вдався, оточити Мадрид і окопатися на змму. За звідомленнями знавців, ген. Франко має малі шанси, щоб серед нинішніх відносин здобув місто.

Imperfect in original

"SVOBODA" (LIBERTY)

FOUNDED 1899

Published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
At 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918

За оголошення редакція не відповідає.

Укр. "Свобода": BERGEN 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BERGEN 4-1016.
4-0807.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯКБИ ТАК ВІДОЗВАЛОСЯ?

А відізнатися повинні. Навіть обов'язані. І то в першу чергу вже з титулу свого почесного й довіреного становища. А таким становищем є уряд у відділах У. Н. Союзу. Знаємо добре, що в наших відділах не тільки збирали чи збирають членські вкладки. Там теж обговорювано десятками літ і те, що відноситься до нашого громадянського життя. А чи і тепер у всіх важних громадянських справах не звертаємося ще далі до наших відділів, посередньо через головну канцелярію У. Н. Союзу, або безпосередньо через орган Союзу? Чи відділи У. Н. Союзу не вибирають своїх представників і не висилають їх на важні громадянські зібрання, маніфестації, конгреси і т. п.? Значить, вони є важні організаційним чинником у житті нашої імміграції. А як добре який відділ виявляється з цього громадянського завдання, пізнати саме по тим, у який спосіб він відізнається на різні громадянські чи організаційно-союзні поклики.

Знаємо теж добре і те, що активність відділу залежить від його уряду. Як він діє, то й відділ кингає. Як уряд не пропонує членам якоїсь справи в такий спосіб, щоб вона могла проговоритися до їхнього розуму і серця, то справа загирюється. Але як запалиться сам уряд до справи, як своїм власним прикладом дає доказ, що він у дану справу вірить і нею дорожить, то тоді є бодай надія, що хоч дрібка цього запалу перелетиться і на загальне членство відділу.

Коли з цього боку глядіти на справу приєднання нових членів до У. Н. Союзу, то треба з жалем ствердити, що багато, дуже багато урядників по відділах не ставляться відповідно до тих вимог, що зв'язані з тим почесним становищем, яке вони займають, будучи довіреними У. Н. Союзу, себто будучи урядниками у відділах нашої організації. Це ми змушені піднести головному тому, щоб усі ті громадяни і громадянки, що займають це почесне становище як наші відділові урядники, добре здавали собі справу з обов'язків, які на них тяжать як з огляду на добро У. Н. Союзу так і на наше загально-національне добро.

А ствердивши це, звертаємося до всіх наших чесних урядників по відділах ще один раз з пригадкою, що ми мусимо закінчити цей рік принаймні тим, що матимемо у своїх рядах 30,000 членів. Маємо 382 відділи, а в них найменше 1,146 урядників. Треба тепер, щоб хоч ті 1,146 урядників зрозуміли, що вони мусять послухати того голосу, який повинен бути нічим іншим, а тільки голосом їх власного серця і розуму. А цей голос звиває кожного й кожну, що стоять на чолі відділів У. Н. Союзу, нехайно, ще цього місяця, придбати хоч одного члена для У. Н. Союзу. Такого доброго прикладу можуть навіть вимагати від них ті, що їх на уряди вибирали.

Улас Самчук.

ВІЙНА І РЕВОЛЮЦІЯ

Друга частина „ВОЛИНІ“.

Передрук забороняється. — Авторські права застережені.

(79)

— Ви мені, мамо, не давайте такого відразу. Це товсте, — каже він, дивлячись на яєшню, на смажену ковбасу.

— Ну а що ж? Що ти хочеш? Я думала як найліпше...

— Дайте мені молока...

— Молока? Боже мій! Тож ніодна корова тепер не доїть. Сира хіба солоного, масла...

Одарка побігла до комори по сир і масло. Прийшла Палажка, Побачила Василя і залилася сльозами. Елсей знов відвернувся... На очі набігають сльозинки радості і він сам не знає, що казати.

— Ферштеген зі дойч? — чомусь вставив якийсь мудрагель зі сусідів.

— Я, я! — хитає Василь головою. — Яволь!...

— Ах, кічкіне! Сусанате мутелі, — бурмоче Елсей. — Ах, майн лібер гот! — Він тепер знов має сина. Пропав і знайшовся. Був мертвий і воскрес. І як не радіти, як не витирати шорстким кулаком мокрих очей і, не знаходячи справжніх слів, як не бурмотіти хоч чужі, незнайомі, в яких так само таїться і блищать велика радість, як у каменній ріні ховаються й блищать зеринки щирого золота.

Днів цих не забудуть ніколи. Вони нагадують дивну книгу, писану великим мрійником.

Зима — лагідна і небезпечна мов тигриця. Вітер заходу несе теплі хвилі, топить сніг. Льодові френді звисають під стріхами там, де хороняться пучки червоних китяг калини „прямкач на лину“.

З півночі чути йдуть. Там десь петлюрівці куряться, полками засипали стації. Звідтиль прибувають матрози, що прагнуть великих чинів, промов, походів... Село ні. Село бажка землі та „твердої влади“. Осточортіла вже ота задраденна „свобода“. Хоч і можна даремно рубати ліс, ділити панський лан, зате порядку ніякого. Карбовані пішли. „Осикові“ папірці, а „миколаєвські“, купами трухлявіють за образом і не знаєш, чи ховати далі, чи викинути... Був Ніколай, знав чоловік, що хтось над тобою е... Хтось чатує, стрим робить. А тепер чорт-зна що. Ні Бога, ні царя, „Послушання й почит“ все тобі отак — тьху!... Халера знає — що... Бувало приказ... Висить тобі бамага — номер, орел, печатка... Чуєш, що уряд з тобою

говоре, що тверда власть, хоч шапку з голови давай! А то: — товариші селяни! Громадяни!... Сповідні ваш обов'язок! — Вязалоб тебе, недуга в твою ма, до банті!...

В неділю на церковній та монастирських брамах появляються оголошення.

„Товариші селяни! Петлюра зі своїми радами не встановлює нинішнього режиму. Він несе беззаконня, бандитизм, неорядки. Права селян і робітників загрожені, бо до влади знов приходять різні пачешичі й капіталісти. Далой з памещицькими та капіталістичними акулами. Закликаємо вас усіх з оружжєм в руках встати для захисту права народу. Хай живе вільна соціалістична радянська республіка!...“

Підписаний народний повстанчий комітет села Дерманя.

Заклик цей, мов блискавка пролунав селом. Заповідають мітинг. Лави сирих шинель заливляють площу коло Яна. Виступають оратори. „Петлюра самозванець обіднівся з галічанами, австрійцями, немцями. Он продають наш народ в капіталістическую кабалу... Далой Петлюру!...“

— Далой! Далой!...

Каміняк дивиться люто на юрбу. Матрозька його шапчинка збилась назад. Чого всіяв літ. Він обіцяє підняти Дермань, повіт, цілу Волинь. Він поведе народ визволяти Україну, встановить порядок, спокій. Поміщицькі, монастирські,

казонні землі — народові.

Перший похід на Здолбунів. Там на стації ціла „батарея“ гармат скоростріли і навіть три літаки.

Сонце світить. Під горою розтає сніг і, не дивлячись на те, що ось тільки масляна підходить, тепло, мов на весні. Дорогою течуть струмки брудної води, і над дзвіницею кружляють срібнокрилі голуби.

Дермань готується до повстання.

Он той двохповерховий будинок, що зветься „корпусом“, живе в день і вночі. Там тріскотить „Адлер“, там дзвонить дзвінок телефону. Кабель його проліз через вікно, вється між гіллям слав і десь зникає.

У штабі Сергій Корнійчук. Там і Каміняк. Не їсть, не спить, лиш курить цигарку за цигаркою, жує міцними зубами цигарничку. Барва його обличчя нагадує барву шинки. Чоло зрізане пругами випнутих жил і зморщків. На попрузі два нагани.

Зі Здолбунова прибув Комаров. Куций, барстичий обрубок у солоному овечому кожущу. Очі сірі й гострі. Не голені щитина борода відливає золотом. Під носом „фунзики“, ніби повбивані...

Жижлик Гнатюк у галіфе, мов аероплани, в хромових ботках. На френчі сліди „пагонів“. Сухий, хрипкий голос.

А Чорнобель-качачі уста та-

відно підібране місце (Софія Перовская, двадцять шість-літня московська аристократка, „Мадонна революції“, незвичайно гарна і смілива до очайдушности боевичка, повисла на дні 15. квітня 1881 р. — О. Г.).

Міжким цар бере участь у величавій військовій параді в Михайлівській Кавалерійській Школі, потім відвідує на часок свою родичку, велику княжну Катерину, а опісля ладиться вертатись до Зимової Палати. Він сидить у санках, запряжених двома гарними білими кіньми, а його провалять почот із шістьох козаків, за ними іще два екіпажі з поліційними офіцерами та адютаантами царя.

В той час — це було коло години 2:30 пополудні — місце над каналом Катерини є майже безлюдне. Бачиш тут тільки поодинокі салдатів та вартів, а далі якогось молодого чоловіка з довгим волоссям, що стоїть спертий на поруччя, бар'єри каналу Катерини з величким, старою газетою обгорнім пакетиком, та може чотирнадцятого хлопчика з пустим кошиком, що йде поздовж простору каналом.

Але в моменті, коли царські санки минають чоловіка з пакетом у старій газеті, цей блискавкою підносить руку вгору і кидає пакет у напрямі царських саней.

І тут же розпинається гук страшного вибуху. Все довкола вгортається хмарою пилу і диму, а з глибини імлистої куряви добуваються потрясаючі крики поранених. Це два козаки качаються враз з їх кінями, яким бомба пошматовувала боки, поранені на землі та багрять своєю кров'ю сніг довкола. А об'єкт лежить, теж захоплений вибухом, чотирнадцятого хлопчина зі своїм кошиком. Двірські санки ушкоджені не багато, лиш шибі їх галевих вікон поторошені, а цар сам немов чудом — усеціло врятований. У такий випадку візник має наказ зятати коні і можливо швидко гнати до дому. І це тепер царський візник хоче зробити, але цар велить йому задержати екіпаж, а коли візник того не слухає, цар сам бере віжки в руки.

І санки зупинились.

Олександр II миттю вискакує і хоче податись до обидвох поранених козаків. Але в цей же мент кидає йому дружок чоловік, що в міжчасі на-

близився і ховає руки в рукавах нагортки, якийсь білий предмет просто під ноги.

Це нігіліст Гріневічський, який побачив, що бомба, кинена його товаришем Рісаковим, не зробила свого. Затяг ота тепер, кинена ним, поцілила вповні. Вона відірвала цареві обидві ноги аж до самих колін; кров із страшних ран летить потоком, а й з правого боку і на ліш бачиться з усього. Отак аж після деякого часу люди з царського почоту починають клопотатися смертельно пораненим, і рішаються перевести його в хату, замість таки зараз на місці, перев'язати йому рани. А й сам цар каже до них останком за вмираючого голосу: „Швидче... до хати... занесіть мене в палату... там... умерти!...“

І аж тепер переносить царя на санки, яких біло-шовкові подушки в одну мить багряють від крові, і екіпаж з коначним царем мчить гальопом у Зимову Палату.

Тут козаки несуть імператора, — якого рани ще завжди отворені й не перев'язані, — простором блискучих салонів у його спальню, причім уся ота дорога тут аж до самого ліжка позначується кривавою стежкою. А коли в одній з кімнат доводиться з великим трудом відчинити її великі двоїсті двері, так, що не лишається нічого іншого, тільки розвалити їх, то за той час уся долівка довкола підліпла кров'ю.

Царська дружина тимчасом, уже зодягнена на прогулю, дождається терпеливо свого звичайного дуже молодого чоловіка. Тільки в мент, коли минає двадцять хвиль від години, в яку цар мав уже бути з поворотом у палату, княгиня Долгорукая починає хвилюватися шораз дошкульнішим неспокоєм. Та тут же в її салон впадає, ввесь пополютий камердинер і гукає: „З його величності царем дуже зле!“ Стривожена до відчаю княгиня хапає фляконик з

киснем, який у неї все під рукави, і спить у спальному чоловіка, якому лікарі саме розкладають тяжкий галевий одяг, і намагається перев'язати його рани. І шойно тепер бачать вони з острахом наслідки нечуваної нестачності, з якою царський почот узявся перевести царя в палату. Бо лише-нік аж досі без перев'язки та не перенесений у палату на санітарних ношах, цар потерпів страшний уплив крові, і лежить тепер блідий як смерть, непритомний і вже майже не дихаючи на своїм ложу. Але княгиня не тратить ще завжди надії на врятування його, вона стоїть навколо ліжка біля ложа, в головах коначного, і зі словами: „То я, то я, мій ангеле, нежте ти не чуєш мене“, потирає йому стером виски та підсуває йому до вдихування фляконик з киснем. Та тут один з лікарів підходить до неї і каже: „Заспокойтесь, княгине. Ми хочемо ампутувати ноги. Чи вільно?“

„Вільно, вільно — лебедить вона. — Робіть усе, що можете, тільки рятуйте його!“

Але воно вже запізно. Рани царя страшні. Ще лиш тільки духовник схиляється над ним і помаже холодною елем. І більше цар до притомности не вертається. В годині 3 і 55 хвиль пополудні він уже труп.

Стільки наш учений про трагічний кінець того царя, про якого німецький історик д-р Теодор Шіман каже, що він у ряді московських царів — „попява вимкова“. „Вимкова своєю доброю волею, злегшати долю підданих великанської царської імперії, чого доказом ось хочби указ про знесення кріпацтва“ — каже німець далі, а вину за всі невдачі та недомогання за володіння Олександром II. звалює на лихих і нікчемних дорадників „благородного царя“. Ну, і воно може й не диво, що німецький історик так льовально висловлюється про царя, який до німців відносився прихильно. Але, ми, українці, маємо для осуду про вбитого народолюбцями московського імператора зовсім інші рації і підходи. Для нас той син Миколи І. такий же деспот, як і той володар Росії, що, наслідком кривавої в родині Валуйких, Юзефовичів, Тимашевих і Толстих, „созволит височайше повеліть“ завести акт 1876 р., яким українському народові заборонили його мову, отже зважилися на щось, чого досі в історії народів, як довго світ світом — не було. І колиб ми, українці, мали в нашій свідомості лиш тільки той одиницький акт режиму Олександра II, то ми мали б уже повну основу таврувати його пам'ять таксамо, як тавруємо пам'ять катюги Миколи, або гланицького брехуна і комедіянта, „прекрасного“ Олександра І., або їх попередників. А коли думаємо про кров, що сплила з царя після замаху на нього, то стоїть перед нами пролита царями наша кров, про яку Шевченко каже, що нею

... Напоїть

Всіх імператорів би стало...

І лиш одно бажання оживлює нам притім душу, а саме, щоб отак у потоках крові, як народолюбці мorduвали Олександра II, українські революціонери нашої доби змогли знищити новітніх катів України, щоб уже раз московська трупа ранила щезла з лиця цього світу на віки.

Д-р Остап Грицай.

Ніхто не знає.

— Що робить ваш вуйко?

— Нічого.

— Адже мусить щось робити, щоб жити!

— Так, вони роблять, але їх тяжко зловити!

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НАВІТЬ НАЙБІЛЬШЕ ХОРІ НЕ ПОВИННІ ТРАТИТИ НАДІЮ

В останніх роках я почував себе зовсім хорим і здоровим чоловіком. Недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

БРОНИСЛАВ Р. ПУРВІН,
69 Ann Street, Newark, N. J.

Від трьох літ я відчуваю безпечний спокій болю в кистях і в правій нозі. Лікарі означили мою хворобу назвою скарлатина і на їх порадження я піддався операції. Однак після операції болю не усталили — надальше я отримав хворобу, яку називають "недомогання". Розростання хвороби до розривання в надії на одужання, я читав в газеті про природний метод д-ра Мілера, завдяки якому багато хворих людей відновили здоров'я. Сей час я узявся до офісу д-ра Мілера, і по кількох тижнях примінення його природного методу я почув усю свою попередню біль і чуюсь тепер зовсім здоровим.

Про мій досвід подаю до відома людям, які потребують допомоги в їхньому здоров'ї. Щоб довідатися, як це було зі мною, та щоб ретельно спробувати доброту методу д-ра Мілера, який я завдячую поворот до цілковитого відновлення.

ДЖОРДЖ ЗОФЧАК,
6 Christopher Street, Carteret, N. J.

Близько д-рові Мілерові мою щирю подяку за цінну прислугу, яку чинив для мого відновлення.

Я часто запалав на різні припадки, жінкам властиві. Лічено мене в різний спосіб і посилали мене на операції. Завдяки знаменитий природний методу д-ра Мілера я побудував усіх давніх недомогань і чую себе тепер зовсім здоровою і нормальною жінкою.

ФІЛЬМЕРА ТРОПЕАН,
372 Columbia Street, Orange, N. J.

Я є чоловік у силі піку, однак безпечний болю в голові, болю в ногах і плечах, недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Коли я довідався про д-ра Мілера — я зголоюся до нього з останньою одержаною надією. Це була для мене щаслива хвиля.

Я отримав під старанною опікою д-ра Мілера і вже від самого початку я завважав дієсне поліпшення в моєму здоров'ї. Нині я чуюсь зовсім здоровим і сильним — усі давні недомогання усталили і починаю новий період життя.

Тому сердечно дякую д-рові Мілерові за велику працю і за його старання, при допомозі яких я віднахожу здоров'я. Також я йому дуже вдячний за цінні поради і вказівки — про які данише я від нього не чув — як поступати в будучині, щоб удержатися при тривалому здоров'ї.

МІХАІЛ КАПЕЛЬ,
106 Belmont Avenue, Newark, N. J.

Через довгі роки я терпів на дуже прикрі болю в ногах. За допомогою і гадань у докторів у кожному місті, де я перебував, в Бостоні, в Нью-Йорку і в Ньюарку. Дійсно поміч і кінець в моїх терпіннях приніс мені д-р Мілер в Ньюарку, виконуючи своєї природної методу та уводячи мені свою незвичайну старанну опіку — за що д-рові Мілерові в тій дорозі складаю мою щирю подяку.

ЛЮДІ ДЕНУНО,
179 New Street, Orange, N. J.

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

ЗДОРОВ'Я МОЖНА ВІДЗІСЬКАТИ ТАКОЖ БЕЗ ЛІКІВ І ОПЕРАЦІЙ.

СПЕЦІАЛЬНИЙ ІНСТРУМЕНТ НЮРОКАЛАМЕТЕР МАЄ НЕОЦІНЕНЕ ЗНАЧІННЯ ДЛЯ ВСІХ ХОРИХ.

Цей незвичайно чуткий інструмент проникає усі частини людського організму і сейчас виказує, де і в чім лежить причина хвороби. Болі голови, болі в жовудку і кишках, недокровність, параліч, ревматизм, нервозність, коління в крижах і колінах, безсонність, брак апетиту, отяжілість, загальне ослаблення і почування сталої утоми, усілякі недомогання жінкам властиві, і т. д. — це все симптоми (знаки) хворого організму. Найважливіша річ полягає у тім, щоб винести і усталити остаточну причину, яка втворює і викликає хворобливі симптоми.

Тому усі, що підупали на здоров'я, без різниці, чи їх хвороба триває довго чи коротко, і без різниці, якою назвою їх хворобу називають — нехай будуть доброї думки. З найгірших припадків можна повернути назад до здоров'я, коли розізнається докладно дійсну, остаточну причину хвороби.

Ті, що терплять на так звані "невеличкі" або "безнадійні" недомогання, нехай не попадають в зневіру в ратуванням своєю здоров'я — але ще раз нехай спробують.

Будуть трактовані в спосіб відповідний і чесний, бо є річчю переконаю, що природні методи є найкраще відповідні до відзисання здоров'я. Ті, що терплять на недомогання, які можна бачити оком (рани, ревматизм, параліч, і т. д.), також нехай ще раз спробують.

Не мусять платити за услугу, доки не буде наглядно, що покраща в їх здоров'я наступила.

Офіс д-ра Мілера посідає інструмент "Нюрокаламетер", що виконує так важку роботу при усталюванні у хорих остаточної причини, яка їх хворобу спричинила.

В останніх роках я спільно підупав на здоров'я і дуже терпів. Болі в крижах і плечах — також сталі болі жовудка дуже мене обезсилювали. З часом зробилися такі прикри, що я не міг працювати і мусів гадати лікарської помочі. Я не щадив грошей, щоб ретельно лікуватися і радилася багатьма лікарями. В останній місяць було мені сказано, що терпію на ревматизм, в другій місяць я довідався, що моя хвороба зветься скарлатина та що крім цього маю рани в кишках. Вкінці радилі мені уводити до шпиталю, тому, що стан мого хвороби вимагає довгого і старанного лікування.

В останній хвилі — за радою знайомих — я узявся до д-ра Мілера. Він оглянув мене докладно і узяв від мене опіку. Я виконував усі порадження д-ра Мілера і в недовгий час мого недомогання усталили і чую себе здоровим, як данише перед хворобою.

Це посвідчення пишу і даю мою фотографію з власної волі. Почуваюся до вдячності для д-ра Мілера і хотів би допомогти іншим хорим людям, подаючи до публікації відомості це, що я сам досвідчив на власній особі.

ЯН РУДЗІНСКИЙ,
Box 147, Pine Island, N. Y.

Бибачте незвичайну форму, в якій пишу цих кілька слів. Це не змінувати моєї правдивості, яку виказує д-рові Мілерові. Від кількох літ я лікуюсь у нього, маю довіру до нього і до його методу. По застосуванню до вказівок д-ра Мілера мого недомогання усталили і сьогодні життя і спокій мають для мене цілковитий вигляд.

Рівнож моя жінка долучується зі своєю подякою. Стало тепліше на душею так, що в останній році її вага впала до 100 фунтів. Під опікою д-ра Мілера жінка досягнула вагу 150 фунтів і чують тепер зовсім добре.

ВОЛОДИСЛАВ І ВОЛОДИСЛАВА БУКОВСКИЙ,
65 Skilman Avenue, Jersey City, N. J.

Моя хвороба була дуже утяжливала і вперта і завалося мені, що вже ніколи не відзисаю здоров'я.

На протязі останніх 5 літ стало я терпіла на болі голови, болі в плечах, на тиснення і коління біля серця і на тяжкий відділ. Я старанно виконувала усі ради і вказівки лікарів і всьох уживала ліків — однак без результату. Довідавшись про д-ра Мілера — швидко я порішила спробувати його природної методу.

Цим разом я не зважала в моїх надіях. Завдяки надзвичайній методі д-ра Мілера і його старанням — у зглядю недовгий час я позбулася моїх ріжних недомогань і відзисала здоров'я.

МАРІЯНА МАЗУРЧИК,
180 Wilton Avenue, Newark, N. J.

Я дуже терпів від 3 літ на коління в правій боці і на прикри болю в лівій нозі. Усілякі способи, яких я уживав, не помагали. Відколи я піддався опіці д-ра Мілера і його методу — болі почали устувати і тепер почуваю себе зовсім здоровим чоловіком.

В. ХОМІЦКИЙ,
389 — 16th Ave., Irvington, N. J.

У моїй хворобі жовудка і болі в правій боці я отримав під опікою д-ра Мілера — примінюючись до його природної методу.

В недовгий час я відзисав здоров'я і дакую сердечно д-рові Мілерові за його знамениту працю.

ІОСИФ САЛІГА,
421 E. 74th St., New York City.

Мене довго мучили ревматичні болі, заворотні голови, жовудкові недомогання і ослаблення цілого організму.

Поряди багатьох докторів і всякі ліки не помагали. До д-ра Мілера я зголоюся, коли вже лежав на ногах могла втертися. Під опікою д-ра Мілера і завдяки його природній методу я у зглядю недовгий час позбулася тяжкої хвороби і тепер чуюсь зовсім здоровим.

ЕТЕЛЬ ДОРФМАН,
41 Hillside Place, Newark, N. J.

Ніхто не може оцінити працю д-ра Мілера данише від мене. Я підупала на здоров'я так, що власними силами не могла порухатися з місця на місце. Багато докторів казали мені, що на мою хворобу нема ради. При допомозі моєї приятельки я вибралася до Ньюарку до офісу д-ра Мілера. По кількох тижнях уживання методу д-ра Мілера я відзисала сили, так, що усі мої знайомі прямо цему не хотіли повірити.

Поручаю д-ра Мілера всім хорим жінкам.

ІОСИФІНА СТАХУРСЬКА,
65 East 25th Street, Bayonne, N. J.

Я хворувала на жовудок і страшні болі голови і ходила від одного доктора до другого. Коли не наступала покраща я вже мала намір вибратися на лікування до краю. Тоді я довідалася про д-ра Мілера. Сказав мені, що потрапить мене привести до здоров'я і додержав слова. Сьогодні я зовсім здорова жінка і ширю дакую д-рові Мілерові за його знамениту опіку.

МАРІЯ МУХА,
108 Lowell Street, Carteret, N. J.

Перед роком я запала на незвичайну хворобу. Тяжкі болі голови і в околиці жовудка — потім одна мога опухла мені так, що я не могла ходити. Ніхто ліки не помагали, також операція не давала покраща. В такій стані я вилетіла мене автомобілем — 80 миль до Ньюарку — до д-ра Мілера і до офісу я вилетіла мене на руках.

Завдяки знаменитий методі і опіці д-ра Мілера я відзисала давнє здоров'я. Пухлина з ноги устувала, болі всьох частин. Чуюсь здорова і сильна як данише.

Подаю мою фотографію і опис моєї тяжкої хвороби в тій цілі, щоб хорі жінки і чоловіки довідалися про цінну методу д-ра Мілера.

А. ФЕЦУЛА,
11 Railroad Avenue, Port Jervis, N. Y.

Безпечні болі голови, жовудка і болі в крижах, що мучили мене довгий час — зробили це, що я став неспокійний до праці.

У тяжкій стані я піддався опіці д-ра Мілера і по кількох неділях примінення його методу я відзисав своє здоров'я.

ІВАН ВЕЧЕРАК,
45 Congress St., Newark, N. J.

З цілою готовістю і словами щирої подяки посилаю д-рові Мілерові мою фотографію за знамениту опіку, яку оказав мені в моїй тяжкій недугі. По 3 неділях уживання природної методу д-ра Мілера я цілковито відзисав здоров'я. Поручаю д-ра Мілера усім хорим.

ІВАН КАНАВАЛЬ,
34 William St., South River, N. J.

Я терпів дуже тяжко на жовудок і на внутрішні болі в околиці кишків. Лікарі означували мою хворобу як болі в рани в кишках. Жовудок мій не приймав поживи, часто я вертався до праці. Я зовсім спав з тіла і безнадійно мучився з дня на день. На пораду моєї приятельки Малицької я узявся до д-ра Мілера. Це була для мене щаслива, правдива і приятельська порада. Під опікою д-ра Мілера стан мого здоров'я негайно почав поправлятися. Болі усталили, привернувся апетит, я відзисав силу і силу до праці. Сьогодні почуваюся зовсім новим чоловіком.

ЕДВАРД МІКЕВИЧ,
1235 Westside Avenue, Jersey City, N. J.

Сердечно дякую д-рові Мілерові за знамениту прислугу, яка була так дуже помічна і успішна в моїй прикрій недугі.

АНЕЛЯ БАРАН,
238 Broadway, Elizabeth, N. J.

Від 2 літ я дуже терпіла на жовудок. Ніхто ліки мені не помагали. Тоді під опікою д-ра Мілера я прийшла знова до здоров'я.

СЗАННА ВІПАРЕНА,
147 Leslie Street, Newark, N. J.

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання".

Від ряду літ я терпіла на всілякі недомогання жодна з лікарів не могла допомогти. Останній лікар, який мене лікував, був професійний лікар, який працював у лікарні. Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "недомогання". Він сказав мені, що я маю недомогання, яке називається "